

Arrest

nr. 66 070 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 22 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. OGUMULA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 23 januari 2011 toe op Belgisch grondgebied en dienden op 24 januari 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal nam op 20 mei 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan per aangetekend schrijven d.d. 23 mei 2011 in kennis gesteld.

Deze vormen de bestreden beslissingen. Deze luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Preshevë (Zuid-Servië) en beschikt u over de Servische nationaliteit. U bent geboren in Kumanovë, Macedonië. Toen u vier of vijf jaar oud was zijn uw ouders gescheiden. Uw vader, N.(...) R.(...), is toen vertrokken en u zou sindsdien niets meer over hem hebben vernomen. Enkele jaren geleden toen u ongeveer zestien was kwamen leden van de gendarmerie naar uw woning. Ze vroegen naar uw vader en zeiden dat ze u zouden meenemen indien ze uw vader niet vonden. Diezelfde dag kregen vele andere etnische Albanezen eveneens bezoek van de gendarmerie. Volgens u waren de Servische autoriteiten toen op zoek naar leden van de Gjilan groep. U vluchtte meteen met uw moeder, broer en zus naar Gjilan, Kosovo. Jullie verbleven er gedurende twee jaar bij verschillende vrienden en kennissen. In januari 2011 reisde u samen met uw moeder illegaal naar België. U hebt asiel aangevraagd op 24 januari 2011. U beschikt over een geboorteakte afgeleverd in Preshevë op 5 januari 2011.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw moeder, L.(...) R.(...) (O.V.6.756.549). In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

"Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst stel ik vast dat enkele elementen uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten.

Zo kan slechts weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in januari 2011. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zowel over het Servische als over het Macedonische staatsburgerschap beschikt. U had ook een Macedonisch paspoort (CGVS, p. 6-7). Hierdoor had u de mogelijkheid om visumvrij naar Europa te reizen. U verklaarde dat uw Macedonisch paspoort bij uw ouders in Macedonië is gebleven en dat u geen Servisch paspoort heeft aangevraagd omdat dit vijftig euro kost en u niet over voldoende financiële middelen beschikte om dit te betalen (CGVS, p. 7). Het is echter zeer onaannemelijk dat u uit geldgebrek het illegale en overigens veel duurdere circuit zou hebben verkozen terwijl u in de mogelijkheid verkeerde op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen. Bovendien zou uw illegale reis georganiseerd zijn door uw vader. Uw bewering dat het voor u niet mogelijk zou geweest zijn om uw paspoort te laten overbrengen vanuit Macedonië houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 7).

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u Zuid-Servië verlaten hebben uit vrees dat uw zoon F.(...) opgepakt zal worden door de Servische autoriteiten omdat ze op zoek zijn naar uw ex-man (CGVS, p. 9). Zo kon u uw verblijf in Gjilan (Kosovo), waar u heen vluchtte uit schrik voor de Servische autoriteiten, niet aannemelijk maken. U zou er gedurende twee jaar samen met uw drie kinderen bij verschillende kennissen gelogeed hebben. Noch u, noch uw zoon F.(...), konden deze vrienden/kennissen bij naam noemen. Zelfs een voornaam kenden jullie niet. U zou alle namen vergeten zijn en F.(...) zou deze niet hebben onthouden uit gebrek aan interesse hetgeen allerm minst aannemelijk is (CGVS, p. 3 en CGVS zoon F.(...), p.3). Verder slaagde u er niet in te vertellen op welke adressen u in Gjilan gewoond zou hebben. Gevraagd naar namen van wijken in Gjilan moest u het antwoord schuldig blijven. U wist niet of er een treinstation is en u kon geen enkele handelszaak of horecazaak in Gjilan bij naam noemen (CGVS, p. 2 en 3). Uw zoon F.(...) verklaarde dat hij naar werk zocht in Gjilan. Ook hij kende echter geen namen van wijken of straten en kon slechts één taxibedrijf en één busmaatschappij bij naam noemen. Gevraagd bij welke bedrijven hij dan solliciteerde moest hij het antwoord schuldig blijven (CGVS zoon F.(...), p. 2 en 3). Er kan dus geen enkel geloof gehecht worden aan jullie verklaringen als zouden jullie de afgelopen twee jaar in Gjilan gewoond hebben.

Daarnaast wist u niets te vertellen over de activiteiten van uw ex-man tijdens de oorlog en bent u niet op de hoogte van zijn huidige woonplaats. Sinds zijn laatste bezoek, toen uw zoon I.(...) een maand oud was (omstreeks eind januari 1998), zou u geen enkele informatie hebben over zijn verblijfplaats (CGVS, p. 4 t/m 6 en 8 en 9). Zowel u als F.(...) linken het bezoek van de gendarmerie, dat de aanleiding zou gevormd hebben voor jullie vertrek naar Gjilan, aan de arrestatie van een aantal etnische Albanezen, met name leden van de Gjilan groep, die onlangs in Belgrado veroordeeld werden (CGVS, p. 8 t/m 11 en CGVS F.(...), p. 6 t/m 8). U wist echter niets te vertellen over een mogelijk verband tussen uw ex-man en de Gjilan groep (CGVS, p. 8 en 9). Verder is het niet aannemelijk dat de Servische autoriteiten uw zoon zouden viseren omwille van een mogelijke betrokkenheid van uw ex-man bij feiten gepleegd door leden van de Gjilan groep terwijl jullie al sinds januari 1997 officieel gescheiden zijn. Deze verklaringen zijn ook in tegenspraak met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd. Daaruit blijkt dat er een amnestiewet van kracht is die van toepassing is op alle burgers die verdacht worden van of zich schuldig gemaakt hebben aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium van Preshevë, Medvejeje en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. Sinds de amnestiewet van 2002 werd geen enkele

ex-strijder van het UÇPMB veroordeeld louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UÇPMB. Daarnaast voorziet de amnestiewet van de toenmalige Federatieve Republiek Joegoslavië van 2 februari 2001 ondermeer in amnestie voor personen die in de periode van 27 april 1992 tot 07 oktober 2000 misdrijven begaan hebben of op wie de verdenking rust dat ze die begaan hebben, meerbepaald: verandering van de strijd tegen de vijand volgens artikel 118, gewapende opstand volgens artikel 124, aanzetting tot gewelddadige verandering van de grondwettelijke orde volgens artikel 133, vereniging voor vijandelijke activiteiten volgens artikel 136, evenals het toebrengen van schade aan het aanzien van de Federatieve Republiek Joegoslavië volgens artikel 157, zoals voorgeschreven door het Strafwetboek van de Federatieve Republiek Joegoslavië. De ex-UÇPMB leden die wel werden vervolgd in de periode na de afkondiging van de amnestie werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Arrestaties van ex-UÇK en ex-UÇPMB strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. Zo is de Servische gendarmerie overgegaan tot de arrestatie van 10 Albanezen in december 2008 en twee anderen in 2009. Deze personen zijn opgepakt op verdenking van gemeenrechtelijke feiten, meer bepaald voor de eerste groep moorden, ontvoeringen en verkrachtingen die ze gepleegd zouden hebben in Gjilan (republiek Kosovo) tijdens het gewapende verzet in Kosovo in 1998-1999. De tweede groep wordt verdacht van smokkel en illegale grensoverschrijding. Uit bovengenoemde informatie blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het UÇK en het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden, vallen niet onder de amnestieregeling. In het licht van deze elementen blijkt bijgevolg dat er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen deze arrestaties en jullie persoonlijke situatie. Bovendien was uw zoon F.(...) ten tijde van de Kosovo oorlog slechts vijf of zes jaar oud. "

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde geboorteakte bevestigt enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese geboren in Kumanovë, en beschikt u over de Macedonische en de Servische nationaliteit. Sinds uw huwelijk met N.(...) R.(...) woonde u in Preshevë, Zuid-Servië. In januari 1997 zijn jullie officieel gescheiden. U bleef in de ouderlijke woning van N.(...) in Preshevë wonen. Na de scheiding vertrok hij, aanvankelijk kwam hij u nog af en toe bezoeken en jullie kregen nog samen een zoon I.(...), geboren op 18 december 1997. Toen I.(...) een maand oud was heeft u N.(...) voor de laatste keer gezien. U weet niet waar hij nu verblijft. U kende voor de rest geen problemen in Servië noch met de autoriteiten noch met medeburgers. Ongeveer twee jaar geleden kwamen leden van de gendarmerie naar uw woning. Ze vroegen naar uw ex-man maar kwamen niet binnen. Ze zouden wel gezegd hebben dat ze uw zoon gingen meenemen indien ze uw ex man niet zouden vinden. Diezelfde dag kregen ook andere etnische Albanezen bezoek van de gendarmerie. Er werden toen een aantal etnische Albanezen opgepakt en naar de gevangenis van Belgrado gebracht. Omdat u bang was dat uw zoon zou meegenomen worden vluchtte u diezelfde dag naar Gjilan, Kosovo. U verbleef daar samen met uw drie kinderen gedurende twee jaar bij verschillende vrienden en kennissen. U werd financieel geholpen door uw ouders die in Macedonië wonen. U keerde niet meer terug naar Zuid-Servië. Kort voor uw vertrek naar België vernam u van uw vader dat de etnische Albanezen die ongeveer twee jaar geleden opgepakt werden veroordeeld waren. Hij raadde u aan om naar het buitenland te vertrekken en betaalde uw reis. U hebt in België asiel aangevraagd op 24 januari 2011. Daarnaast verklaarde u dat u zich niet in Macedonië kunt vestigen omdat u er geen woning bezit en geen werk heeft. U kende in Macedonië nooit problemen met de autoriteiten of medeburgers. U beschikt over een huwelijksakte afgeleverd op 14 januari 2011 te Preshevë met vermelding van de officiële echtscheidingsdatum, en de geboorteaktes van uw kinderen L.(...) en I.(...).

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst stel ik vast dat enkele elementen uw algemene geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten.

Zo kan slechts weinig geloof gehecht worden aan uw beweerde illegale reis naar België in januari 2011. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zowel over het Servische als over het Macedonische staatsburgerschap beschikt. U had ook een Macedonisch paspoort (CGVS, p. 6-7). Hierdoor had u de mogelijkheid om visumvrij naar Europa te reizen. U verklaarde dat uw Macedonisch paspoort bij uw ouders in Macedonië is gebleven en dat u geen Servisch paspoort heeft aangevraagd omdat dit vijftig

euro kost en u niet over voldoende financiële middelen beschikte om dit te betalen (CGVS, p. 7). Het is echter zeer onaannemelijk dat u uit geldgebrek het illegale en overigens veel duurder circuit zou hebben verkozen terwijl u in de mogelijkheid verkeerde op een legale en veel goedkopere manier naar België te reizen. Bovendien zou uw illegale reis georganiseerd zijn door uw vader. Uw bewering dat het voor u niet mogelijk zou geweest zijn om uw paspoort te laten overbrengen vanuit Macedonië houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 7).

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u Zuid-Servië verlaten hebben uit vrees dat uw zoon F.(...) opgepakt zal worden door de Servische autoriteiten omdat ze op zoek zijn naar uw ex-man (CGVS, p. 9). Zo kon u uw verblijf in Gjilan (Kosovo), waar u heen vluchtte uit schrik voor de Servische autoriteiten, niet aannemelijk maken. U zou er gedurende twee jaar samen met uw drie kinderen bij verschillende kennissen gelogeed hebben. Noch u, noch uw zoon F.(...), konden deze vrienden/kennissen bij naam noemen. Zelfs een voornaam kenden jullie niet. U zou alle namen vergeten zijn en F.(...) zou deze niet hebben onthouden uit gebrek aan interesse hetgeen allerm minst aannemelijk is (CGVS, p. 3 en CGVS zoon F.(...), p.3). Verder slaagde u er niet in te vertellen op welke adressen u in Gjilan gewoond zou hebben. Gevraagd naar namen van wijken in Gjilan moest u het antwoord schuldig blijven. U wist niet of er een treinstation is en u kon geen enkele handelszaak of horecazaak in Gjilan bij naam noemen (CGVS, p. 2 en 3). Uw zoon F.(...) verklaarde dat hij naar werk zocht in Gjilan. Ook hij kende echter geen namen van wijken of straten en kon slechts één taxibedrijf en één busmaatschappij bij naam noemen. Gevraagd bij welke bedrijven hij dan solliciteerde moest hij het antwoord schuldig blijven (CGVS zoon F.(...), p. 2 en 3). Er kan dus geen enkel geloof gehecht worden aan jullie verklaringen als zouden jullie de afgelopen twee jaar in Gjilan gewoond hebben.

Daarnaast wist u niets te vertellen over de activiteiten van uw ex-man tijdens de oorlog en bent u niet op de hoogte van zijn huidige woonplaats. Sinds zijn laatste bezoek, toen uw zoon I.(...) een maand oud was (omstreeks eind januari 1998), zou u geen enkele informatie hebben over zijn verblijfplaats (CGVS, p. 4 t/m 6 en 8 en 9). Zowel u als F.(...) linken het bezoek van de gendarmerie, dat de aanleiding zou gevormd hebben voor jullie vertrek naar Gjilan, aan de arrestatie van een aantal etnische Albanezen, met name leden van de Gjilan groep, die onlangs in Belgrado veroordeeld werden (CGVS, p. 8 t/m 11 en CGVS F.(...), p. 6 t/m 8). U wist echter niets te vertellen over een mogelijk verband tussen uw ex-man en de Gjilan groep (CGVS, p. 8 en 9). Verder is het niet aannemelijk dat de Servische autoriteiten uw zoon zouden viseren omwille van een mogelijke betrokkenheid van uw ex-man bij feiten gepleegd door leden van de Gjilan groep terwijl jullie al sinds januari 1997 officieel gescheiden zijn. Deze verklaringen zijn ook in tegenspraak met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd. Daaruit blijkt dat er een amnestiewet van kracht is die van toepassing is op alle burgers die verdacht worden van of zich schuldig gemaakt hebben aan criminele handelingen of terrorisme op het territorium van Preshevë, Medvegje en Bujanovc in de periode van 1 januari 1999 tot 31 mei 2001. Sinds de amnestiewet van 2002 werd geen enkele ex-strijder van het UÇPMB veroordeeld louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UÇPMB. Daarnaast voorziet de amnestiewet van de toenmalige Federatieve Republiek Joegoslavië van 2 februari 2001 ondermeer in amnestie voor personen die in de periode van 27 april 1992 tot 07 oktober 2000 misdrijven begaan hebben of op wie de verdenking rust dat ze die begaan hebben, meer bepaald: verhindering van de strijd tegen de vijand volgens artikel 118, gewapende opstand volgens artikel 124, aanzetting tot gewelddadige verandering van de grondwettelijke orde volgens artikel 133, vereniging voor vijandelijke activiteiten volgens artikel 136, evenals het toebrengen van schade aan het aanzien van de Federatieve Republiek Joegoslavië volgens artikel 157, zoals voorgeschreven door het Strafwetboek van de Federatieve Republiek Joegoslavië. De ex-UÇPMB leden die wel werden vervolgd in de periode na de afkondiging van de amnestie werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Arrestaties van ex-UÇK en ex-UÇPMB strijders de laatste jaren hebben altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. Zo is de Servische gendarmerie overgegaan tot de arrestatie van 10 Albanezen in december 2008 en twee anderen in 2009. Deze personen zijn opgepakt op verdenking van gemeenrechtelijke feiten, meer bepaald voor de eerste groep moorden, ontvoeringen en verkrachtingen die ze gepleegd zouden hebben in Gjilan (republiek Kosovo) tijdens het gewapende verzet in Kosovo in 1998-1999. De tweede groep wordt verdacht van smokkel en illegale grensoverschrijding. Uit bovengenoemde informatie blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het UÇK en het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden, vallen niet onder de amnestieregeling. In het licht van deze elementen blijkt bijgevolg dat er geen enkele overeenkomst kan worden geconstateerd tussen deze arrestaties en jullie persoonlijke situatie. Bovendien was uw zoon F.(...) ten tijde van de Kosovo oorlog slechts vijf of zes jaar oud.

Tot slot dient toegevoegd te worden dat u volgens uw verklaringen eveneens over de Macedonische nationaliteit beschikt (CGVS, p. 7). U kende in Macedonië nooit problemen, noch met de autoriteiten, noch met medeburgers. U verklaarde zich niet in Macedonië te kunnen vestigen omdat u er geen eigen woning bezit en geen job heeft (CGVS, p. 11 en 12). Dit zijn echter motieven van louter socio-economische aard, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien verblijven uw

ouders, die u jarenlang financieel ondersteunden, nog steeds in Macedonië (CGVS, p. 6, 7 en 10). Uit de door u neergelegde documenten blijkt bovendien dat uw kinderen in Macedonië geboren zijn en dat uw echtscheiding er door de rechtbank in Kumanovë werd uitgesproken.

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw echtscheiding en de identiteitsgegevens van u en uw gezinsleden, welke niet betwist worden.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik ten aanzien van uw zoon F.(...) (O.V. 6.756.547) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren "wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft" in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van artikel 1,(A) 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag). Verzoekers verhelderen dat de vrees uit de vluchtelingendefinitie bestaat uit een subjectief en een objectief element en dat de asielzoeker niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of plaats heeft gehad. Verder verduidelijken verzoekers dat er sprake is van vervolging door de inwoners indien deze direct of indirect door de overheid wordt geleid en/of gesteund. Volgens verzoekers is er sprake van vrees omwille van het risico op vervolging en mishandeling in Servië wegens de betrokkenheid van de echtgenoot/vader van verzoekers bij de Gjilan groep. Uit een bloemlezing van het gehoorverslag blijkt volgens verzoekers het bestaan van objectieve feiten die aanleiding geven tot een redelijkerwijs te verwachten vervolging. Zo hebben verzoekers tijdens het gehoor aannemelijk gemaakt dat de Servische autoriteiten initiatief genomen hebben om hem te arresteren omwille van de aanslagen die door de leden van de Gjilan-groep werden gepleegd en waarvan de echtgenoot/vader van verzoekers werd beschuldigd. Er werd een huiszoeking uitgevoerd en er werd gedreigd met de arrestatie van de zoon indien hij zich niet zou aanbieden. Verzoekers hadden bijgevolg geen andere keuze dan het ontvluchten van hun land van herkomst. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Na een theoretische uiteenzetting stellen verzoekers dat de beslissing zich beperkt tot standaardoverwegingen die haaks staan op de materiële motiveringsplicht en het gehoorverslag. Tegen de overweging dat slechts weinig geloof kan worden gehecht aan hun illegale reis naar België gelet op het feit dat verzoekers tevens over de Macedonische nationaliteit beschikken, voeren zij aan dat zij op illegale wijze zijn gereisd aangezien zij door de Servische autoriteiten werden gezocht en geen risico hebben genomen door op legale wijze naar België te komen. Met betrekking tot de overweging uit de bestreden beslissing dat tweede verzoekster niets wist te vertellen over de activiteiten van haar ex-man tijdens de oorlog en dat zij geen informatie had over zijn huidige verblijfplaats, wijzen verzoekers erop dat haar ex-man/zijn vader spoorloos verdween en het bijgevolg voor zich spreekt dat zij geen informatie hebben over zijn huidige verblijfplaats.

Tegen de overweging met betrekking tot de Amnestiewet verwijzen verzoekers naar het stuk dat zij aan hun verzoekschrift hebben toegevoegd en waaruit volgens hen blijkt dat er geen sprake is van werkelijke amnestie aangezien de leden van de Gjilan-groep door de autoriteiten werden gezocht en veroordeeld en er nog steeds een aantal leden spoorloos zijn.

"Wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft", voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers wijzen erop dat niet wordt getwijfeld aan hun identiteit en etnische origine. De beslissingen beperken zich volgens verzoekers tot stereotiepe overwegingen met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, en de commissaris-generaal heeft, gezien de nakende arrestatie, nagelaten onderzoek te doen naar artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Er kan volgens verzoekers niet getwijfeld worden aan het reële risico dat verzoekers lopen om in hun thuisland gearresteerd te worden of onmenselijk of vernederend te worden behandeld omwille van de betrokkenheid van tweede verzoeksters ex-man/eerste verzoekers vader bij de Gjilan-groep.

Aan hun verzoekschrift voegen verzoekers een persbericht toe van de openbare aanklager over de Gjilan-groep.

2.2. Beide middelen worden omwille van de duidelijkheid gezamenlijk behandeld.

2.3. De bestreden beslissingen, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, zijn gestoeld op de vaststelling dat enkele elementen verzoekers' geloofwaardigheid ernstig op de helling zetten. Zo kan slechts weinig geloof worden gehecht aan de beweerde illegale reis naar België vermits verzoekers naast de Servische ook de Macedonische nationaliteit hebben. Er wordt tevens gewezen op het feit dat aan de bewering dat verzoekers Servië verlaten hebben omdat eerste verzoeker zou worden opgepakt door de Servische autoriteiten, daar deze op zoek zijn naar de ex-man van tweede verzoekster geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers konden hun verblijf in Gjilan (Kosovo) gedurende de afgelopen twee jaar niet aannemelijk maken. Verder wordt in de beslissing gewezen op het gebrek aan kennis van tweede verzoekster omtrent de activiteiten van haar man tijdens de oorlog en zijn huidige woonplaats. Het is niet aannemelijk dat de Servische autoriteiten eerste verzoeker zouden viseren omwille van de betrokkenheid van zijn vader bij feiten gepleegd door leden van de Gjilan-groep, terwijl tweede verzoekster al sinds januari 1997 officieel gescheiden is. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat sinds de amnestiewet van 2002 geen enkele ex-strijder van het UCPMB veroordeeld werd louter en alleen omwille van zijn activiteiten voor het UCPMB. De ex-UCPMB leden die wel werden vervolgd, werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. De interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van criminaliteit en niet in de context van repressie tegen aanhangers van het UCK en het UCPMB. Er kan geen enkele overeenkomst worden geconstateerd tussen deze arrestaties en de persoonlijke situatie van verzoekers. Aangezien verzoekers tevens over de Macedonische nationaliteit beschikken en zij in Macedonië nooit problemen kenden, vertonen de socio-economische motieven van verzoekers om zich daar niet te vestigen geen verband met het Vluchtelingenverdrag of met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Dit geldt des te meer nu de ouders van tweede verzoekster, die verzoekers financieel ondersteunen, nog steeds in Macedonië verblijven, de kinderen in Macedonië geboren zijn en de echtscheiding aldaar in Kumanovë werd uitgesproken.

2.4. Uit de definitie van een vluchteling, zoals opgenomen in artikel 1, (A), 2 van het Vluchtelingenverdrag blijkt dat de vrees voor vervolging 'gegrond' dient te zijn. De vrees moet immers niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172). Waar verzoekers beweren dat uit het gehoorverslag de objectieve feiten blijken die aanleiding geven tot een te verwachten vervolging, kunnen zij niet worden bijgetreden. Uit het gehoorverslag van tweede verzoekster blijkt vooral dat zij weinig medewerking verleent om haar verleden te reconstrueren (stuk 5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 3; p. 5). Bovendien kan ze tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet meer herinneren wanneer het bezoek van de Servische gendarmerie in hun woning in Preshevë zou hebben plaatsgehad (stuk 5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 8). Uit de verklaringen van tweede verzoekster blijkt bovendien dat zij de leden van de Gjilan groep niet kende en niet wist of haar man iets met deze groep te maken had (5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 9). Tweede verzoekster tastte tevens in het duister omtrent de reden waarom ze haar man kwamen zoeken (stuk 5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 9) en ze wist ook niet of haar ex-man, wiens naam niet vermeld is op de lijst van de leden van de zogenaamde Gjilan-groep (stuk 19, Landeninformatie, SRB, Servië, situatie van de Albanezen in de Presevo-vallei, p. 22-28), de leden van deze groep kende (5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 9). Zij was ook niet bij machte te verhelderen waar haar ex-man nu zou verblijven (5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 4). Hoewel verzoekers beweren dat het gelet op zijn verdwijning normaal is dat zij geen informatie hebben over zijn huidige verblijfplaats, merkt de Raad op dat het geheel van al de vastgestelde onwetendheden ertoe leidt dat de vervolgingsfeiten die verzoekers inroepen onmogelijk bewezen kunnen worden geacht en hun vrees voor vervolging ongegrond overkomt.

2.5. Onduidelijkheid omtrent de reisweg houdt een verdere negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Tweede verzoekster bevestigde zowel Macedonisch als Servisch staatsburger te zijn (stuk 5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 7). De Raad stelt vast dat het volstrekt onlogisch is dat verzoekers illegaal en documentloos vanuit Gjilan naar België zouden zijn gereisd, met behulp van de vader van tweede verzoekster, die bovendien in Macedonië (Kumanovë) verblijft (stuk 5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 2), terwijl ze vanuit Macedonië legaal zouden kunnen reizen met een paspoort zonder visumplicht. De verantwoording in het verzoekschrift dat zij geen risico wilden lopen door op legale wijze te reizen, kan geenszins worden aanvaard, aangezien een illegale inreis veel risicovoller is. De Raad wijst er bovendien op dat uit de vaststelling dat verzoekers

tevens Macedonisch staatsburger zijn en hun verklaring dat zij er enkel om socio-economische redenen niet gaan wonen, terwijl ze er voor het overige geen problemen hebben (stuk 5, gehoorverslag tweede verzoekster CGVS 15/04/2011, p. 11), kan worden afgeleid dat verzoekers geen behoefte hebben aan internationale bescherming in België.

2.6. Het betoog van verzoekers over het gebrek aan amnestie voor leden van de Gijlan-groep is volstrekt irrelevant aangezien de leden van deze groep enerzijds van gemeenrechtelijke feiten worden verdacht, waardoor zij niet onder de amnestieregeling vallen (stuk 19, Landeninformatie, SRB, Servië, situatie van de Albanen in de Presevo-vallei, p. 22-28) en verzoekers anderzijds niet aannemelijk maken dat hun persoonlijke situatie enig verband vertoont met het wedervaren van de Gijlan-groep.

2.7. Gelet op de ongeloofwaardigheid van hun relaas kunnen verzoekers zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissingen met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zouden zijn. Er is trouwens geenszins sprake van een stereotiepe motivering zoals verzoekers beweren. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er werd geen schending van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond. De beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN